

Nye medlemmer

Høringssvar om udlændingeloven, familiesammenføring med børn, udvisning og udvidelse af Flygtningesnævnet og oprettelse af et nyt Udlændingenævnet

31. Tyveri - Massiv fortid - Betinget straf
32. Menneskerettigheder - Retfærdig rettergang - Tortur af vidner - Britisk sag
33. Narkotika - Beviser - Kontanter kun omregnet delvist til salg
34. Udvisning, administrativt omstødt - Våbenloven - Bøder, elastiske - EU-borgere
35. Databedrageri, groft - Skimming - Anklageskrifter
36. Besøgskontrol - Våben - Vidner
37. Udvisning, betinget - Dokumentfalsk - Menneskerettigheder - Retten til familieliv
38. Menneskerettigheder - Færdselsloven - Strafbortfald, men frakendelse - Langsommelig sagsbehandling - Sagsomkostninger - Danske sager
39. Udvisning, administrativ omgjort - EU-borgere - Varetagtsfængsling som følge af den senere omgjorte udvisning

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Foreningens medlemmer

Som bekendt vedtog foreningen i 2009, at også advokater, der ikke er beneficerede, samt advokatfuldmægtige kunne ansøge om optagelse i foreningen. De skal ved indmeldelsen dokumentere ikke at være idømt disciplinære sanktioner eller straffedomme af en sådan væsentlighed, at det må antages at ville gøre den pågældende uegnet til beskikkelse som offentlig forsvarer.

I Landsforeningens Meddelelser 2010, hæfte 5 (maj 2010) side 109, er navnene på de første nye medlemmer anført. I Landsforeningens Meddelelser 2011, hæfte 10 (september 2011), side 243, er anført navnene på yderligere indmeldte medlemmer.

Her følger indmeldelserne siden:

Michael Alstrup Kristensen	Holbæk
Henrik Brunsgaard Dreyer	Hvidovre
Niels Asser Lyngs Gregersen	København
Eske Hald	København
Peter Kragh	København
Anne Osbak	København
Charlotte Engelbrecht Nielsen	Maribo
Louise Tschernja	Roskilde
Peter Christiansen	Skælskør

Nye interesserede kan rette henvendelse til foreningens sekretær, Elsebeth Rasmussen, der så vil sende et cirkulære om indmeldelsesbetingelserne.

Høringer om udlændingeloven

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret

Amagertorv 11
28. marts 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-960-0003. Høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

Justitsministeriet har med mail af 2. marts 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 29. marts 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker følgende:

For så vidt angår det foreslåede 2. pkt. i § 17, stk. 3, bør der også tilføjes et 3. pkt., så bestemmelsen *efter en konkret vurdering* også kommer til at omfatte udlændinge, der er fyldt 18 år (herunder særligt udlændinge, der har haft opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2.). Bestyrelsen henviser til retspraksis fra EMD, herunder præmis 55 i *Osman mod Danmark*, hvoraf følgende fremgår: "*The Court has accepted in a number of cases concerning young adults who had not yet founded a family of their own that their relationship with their parents and other close family members also constituted "family life"*".

Det øvrigt foreslåede giver ikke umiddelbart bestyrelsen anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret

Amagertorv 11
16. april 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-960-0001. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne, langtidsvisum til adoptivbørn).

Ministeriet har med mail af 19. marts 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 16. april 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at lovudkastet må være udarbejdet under et betydeligt tidspres. Det er afsendt fra ministeriet den 19. marts kl. 23.50, og det første udkast indeholdt nogle uhensigtsmæssige regler vedr. begrænsning af funktionsperioden for medlemmer af Flygtningenævnet og en uforståelig ikrafttrædelsesbestemmelse.

Ministeriet har i anden omgang den 27. marts fremsendt udkast til overgangsbestemmelser for så vidt angår de dele af lovudkastet, som vedrører Flygtningenævnet. Disse kommenteres nedenfor side 2f.

1. Afskaffelse af pointsystem (men indførelse af et nyt?)

Foreningen advarede i sit høringssvar af 7. april 2010 mod indførelse af det nugældende pointsystem i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænsede opholdstilladelser. Lovudkastet vil indføre et andet system, "Betingelser, der enkelt og målrettet styrker den enkelte udlændings incitament til at blive godt integreret i det danske samfund". Foreningen er ikke gået ind i de nærmere betingelser, der ikke virker så enkle endda, men noterer sig, at man ændrer den generelle frist fra 4 til 5 år med hensyn til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvilket nok i nogen grad går imod de hævdede intentioner.

2. Ægtefællesammenføring

Efter udkastet kræves det, at den herboende har tidsubegrænset opholdstilladelse og vel at mærke opfylder betingelserne herfor efter de foreslåede nye regler. Det vil sige, at udlændinge, der f.eks. er dømt for alvorlig kriminalitet, udelukkes fra at få ægtefællen hertil (der er tilsyneladende ingen "forældelsesregel"). Det er nok mindre rimeligt, at personer, der allerede har erhvervet tidsubegrænset opholdstilladelse, skal gennem en ny prøvelse af, hvorvidt de også opfylder betingelserne efter de nye regler.

3. Udvisningsreglerne

Foreningen har gentagne gange advaret mod de forskellige skærpede af udvisningsreglerne, senest i sit høringssvar af 7. juni 2011, hvor den daværende regering ikke kunne afvente afgørelsen af en principiel højesteretssag, der senere er bragt som UfR 2012.225H, men med kort varsel fremkom med et lovudkast i maj 2011, hvorefter udlændinge skulle udvises i forbindelse med kriminalitet og kun skulle have mulighed for at blive i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser "*med sikkerhed*" krævede dette. Foreningen påpegede bl.a. at der var tale om en særdeles uhensigtsmæssig lovgivningsteknik, hvor domstolene af lovgiver blev ladet i stikken med hensyn til fortolkning af betingelserne for udvisning og blev henvist til at søge støtte for praksis i internationale afgørelser. Bemærkningerne i det pågældende lovudkast, der altså nåede at blive til lov i en kortere periode, gjorde det ikke nemmere for domstolene at anvende loven i praksis.

Det er naturligvis glædeligt, at man efterfølgende er blevet klar over, at loven generelt efterlod tvivl om domstolenes kompetence ved vurderingen af rækkevidden af de internationale forpligtelser, hvorfor man nu foreslår, at ordene "*med sikkerhed*" udgår. Man har altså rullet den uheldige udvikling et skridt tilbage. Tilbage står imidlertid en lovgivningsteknik, hvor lovgiver har givet op med hensyn til at regulere de

hensyn i form af proportionalitet og humanitet, der kan tale mod at udvise. I stedet må man imødesee, at området fortsat skal reguleres af praksis dels fra Menneskerettighedsdomstolen og dels Højesteret, der ikke nødvendigvis udgør et så fintmasket net, at de lavere retsinstanser er i stand til altid at træffe de rigtige afgørelser.

Man er nu opmærksom på, at den gældende lov indebærer nogle særlige problemer i forhold til EU-retten og særligt opholdsdirektivet. Retspraksis er for øjeblikket noget uklar, og foreningen kan have sin tvivl med hensyn til, om det hjælper synderligt, at man vil afskaffe muligheden for betinget udvisning for EU-borgere.

4. Flygtningenævnets sammensætning og medlemmernes funktionsperiode

Flygtningenævnet har tidligere haft en sammensætning af medlemmer også fra Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet udover de nuværende repræsentanter fra domstolene, Advokatrådet og det ministerium, der er ansvarlige for flygtninge. Foreningen kan tiltræde udvidelsen fra 3 til 5 medlemmer.

Som ovenfor nævnt var man lidt for hurtigt ude i lovudkastet med hensyn til medlemmernes funktionsperiode. Det første udkast ville have betydet, at næsten alle de eksisterende medlemmer skulle udskiftes pr. 1. januar 2017.

Foreningen minder om, at den nugældende ordning, hvor medlemmerne udnævnes for 4 år ad gangen med ret til genbeskikkelse og fungerer så længe, de har tilknytning til det hverv eller ministerium, der har udpeget dem, eller indtil de fylder 70, var udtryk for et ønske om at gøre nævnet mere domstolslignende. Ønsket opstod bl.a. på baggrund af kritik af Europarådets Menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Roberts, der kritiserede Danmark for ikke at overholde menneskerettighederne, fordi Flygtningenævnets medlemmer ikke var tilstrækkeligt uafhængige.

Det foreslås nu, at Nævnets medlemmer beskikkes for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse for yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke længere kan finde sted.

Der er ikke i bemærkningerne redegjort for baggrunden for forslaget, men rygter vil vide, at det er Dansk Flygtningehjælp, der har ønsket tidsbegrænsningen, muligt fordi man ikke er sikker på, at de medlemmer, man ønsker at udpege, bør indgå under de gældende regler om domstolslignende uafsættelighed.

Måske skulle baggrunden for forslaget bringes frem i den offentlige debat, så man kan forholde sig til fordele eller ulemper ved det foreslåede.

Det er naturligvis muligt at have domstolslignende organer med en fast afgrænset funktionsperiode, det kendes eksempelvis fra Klageretten og Procesbevillingsnævnet,

men umiddelbart virker forslaget i forhold til Flygtningenævnet som dels en svækkelse af den domstolslignende funktion, dels en svækkelse af den kontinuitet og sagskundskab, der opbygges hos de enkelte nævnsmedlemmer og de respektive formænd og næstformænd for nævnene.

Vedtages lovudkastet på dette punkt, skal man være opmærksom på, at udskiftning af nævnsmedlemmer vil stille øgede krav til nævnets sekretariat i form af oplæring og vejledning af nyudnævnte nævnsmedlemmer, ligesom der nok skal tilføres yderligere ressourcer til konstant at holde praksisoversigter og baggrundsmateriale ajour.

Som ovenfor nævnt, var de første overgangsregler ikke gennemtænkt i fornødent omfang, den senere foreslåede overgangsregel i lovudkastets ændrede § 2 giver mulighed for at bevare enkelte af nævnets nugældende medlemmer ud over 1. januar 2017, nemlig de, der inden 1. januar 2013 har været beskikket i under 8 år. De får så mulighed for beskikkelse i en yderligere 4-års periode.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Udlændingelovkontore

Amagertorv 11
16. april 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-960-005. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om kommunale og regionale valg (Oprettelse af et uafhængigt klagenævn (Udlændingenævnet) og valgret og valgbarhed til kommunale og regionale valg).

Ministeriet har med mail af 30. marts 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 16. april 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at høringsfristen er uacceptabel kort, og at høringen er udsendt en fredag efter arbejdstid umiddelbart før påske. Det vil sige, at der reelt kun har været 8 arbejdsdage til at behandle høringen.

Lovudkastet drejer sig primært om oprettelse af et Udlændingenævn, der på en række udlændingeretlige områder skal virke som klageinstans for afgørelser truffet af Ud-

lændingestyrelsen og "Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering", herunder klager over afgørelser vedrørende ophold i forbindelse med familiesammenføring, opholdstilladelser for udenlandske børn, beskæftigelse eller studier og klager over afgørelser vedrørende administrativ udvisning eller meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Nævnet skal være et tremandsnævn, bestående af en dommer, en advokat og en repræsentant fra Justits- eller Beskæftigelsesministeriet. Beskikkelsesperioden er 4 år med ret til genbeskikkelse i yderligere en periode på 4 år, og således at beskikkelsen bortfalder, når medlemmet ikke længere organisatorisk har den tilknytning, som var baggrund for beskikkelsen.

Foreningen bemærker, at forslaget på dette punkt minder om det tilsvarende lovudkast vedr. Flygtningenævnets sammensætning, bortset fra at der i det andet lovudkast foreslås 5, ikke 3 medlemmer. Vedrørende fordele og ulemper i forbindelse med en afgrænsning af funktionsperioden, henviser foreningen til sit høringssvar af 16. ds. vedr. det andet lovudkast.

Nævnet skal som ovenfor omtalt også tage sig af klager om administrativ ud- og afvisning. Man må håbe, at det vil føre til sagsbehandlingstider, der er mere acceptable end dem, der for øjeblikket praktiseres hos ministeriet.

Fordelen ved at oprette et Udlændingenævn, udover styrkelse af retssikkerheden for klagerne, vil være, at der gradvist opbygges en mere gennemskuelig praksis, idet nævnet pålægges at oprette en hjemmeside og afgive en årlig beretning. Nævnets afgørelser kan i overensstemmelse med de almindelige regler herom i grundlovens § 63 indbringes for domstolene.

Med forbehold for den korte høringsfrist, kan foreningen umiddelbart tiltræde forslaget om oprettelse af et Udlændingenævn.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 31/2012

Tyveri - Massiv fortid - Betinget straf

Straffelovens § 58 og § 276

T på 19 år havde begået 2 større butikstyverier. Han havde en massiv fortid med en række afgørelser for ligesagt kriminalitet i 2010, men slap med en betinget straf på

40 dages fængsel og en tillægsbøde på 4.000 kr. under hensyn til de initiativer, T og hans hjælpere havde taget, efter at T blev prøveløsladt i 2011, for at gøre T kriminalitetsfri fremover. T burde have en chance for at tage en uddannelse.

Retten i Lyngby nr. 8-2284/2011, 15/12 2011

T på 19 år var under en tilståelsessag tiltalt for 2 butikstyverier i maj 2011 ved i et stormagasin at have stjålet for 5.984 kr. og dagen forinden i en guldsmedeforretning at have stjålet et guldarmbånd til 12.990 kr.

Endelig lov om euforiserende stoffer ved at være i besiddelse af to joints til eget brug.

Der var påstand om fængsel og tillægsbøde.

T var i 2009 straffet med en delvis betinget straf for vold og vidnetrusler. I 2010 havde han i februar en udenretlig bødevedtagelse for tyveri, i marts en dom for bl.a. tyveri, bedrageri og røveri. Fællesstraf 1 år, heraf 9 måneder betinget af samfundstjeneste. I september bl.a. røveri og tyveri, fængsel i 1½ år, prøveløsladt 2/12 2011 med en reststraf på 44 dage. I oktober og december samme år bøde for tyveri.

T forklarede, at han efter prøveløsladelsen tog ophold i provinsen. Han havde talt med VUC og skulle starte skolegang i januar 2012. Han led af ADHD.

Der var fremlagt en uddannelsesplan.

Vedr. straffen udtalte retten:

"Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har lagt vægt på de initiativer tiltalte samt hans hjælpere har taget, efter at tiltalte blev prøveløsladt den 2. december 2011, for at gøre tiltalte kriminalitetsfri fremover. På den baggrund finder retten, at tiltalte bør have en chance til at tage en uddannelse.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 4.000 kr., jf. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 8 dage."

Prøvetiden blev sat til 2 år med tilsyn i 1 år, hvor T skulle undergive sig foranstaltninger med hensyn til uddannelse, arbejde og opholdssted.

Landsforeningens Meddelelse 32/2012

Menneskerettigheder - Retfærdig rettergang - Tortur af vidner - Britisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3, 5, og 6

Den jordanske statsborger Othman (Abu Qatada), herefter O, klagede over Storbritannien, der ville deportere ham til Jordan, hvor han dels selv ville blive udsat for overgreb i strid med art. 3, dels ville blive udsat for en uretfærdig rettergang i strid med art. 6, dels gjorde gældende, at han ikke ville få fornøden juridisk bistand og kunne risikere tilbageholdelse før og efter en uretfærdig rettergang, art. 5.

Sagen var længe undervejs i systemet, der blev domsforhandlet for Menneskerettighedsdomstolen den 14/12 2010. Resultatet forelå efter et år. En tilbagesendelse til Jordan ville være i strid med art. 6, idet O kunne risikere en rettergang med beviser opnået ved tortur af trediemænd. Derimod ville der ikke være tale om en krænkelse af art. 3 eller art. 5.

Othman (Abu Qatada) mod Storbritannien app. no. 8139/09, 17/1 2012

Menneskerettighedsdomstolens afgørelse er på 58 sider. Der henvises til ovennævnte resumé og til selve afgørelsen på domstolens hjemmeside. Der foreligger nu også et dansk referat i EU & Menneskeret 2012.33.

Der tilføjes kort her, at O, der var født i Betlehem, der den gang var administreret af Jordan, søgte asyl i England og fik flygtningestatus i 1994, idet han angav at være tortureret af de jordanske myndigheder i 1988 og 1990-91. I 2002 blev han tilbageholdt i Storbritannien under antiterrorlovgivningen, og da loven blev ophævet, blev han i 2005 løsladt mod kaution og tilsyn. Samme år tilkendegav myndighederne, at han skulle deporteres til Jordan.

O var blevet dømt in absentia i Jordan i 1999 for terror og idømt livstid.

En af de tiltalte, på hvis udsagn O overvejende var blevet dømt, gjorde under sagen gældende, at han var blevet tortureret af efterretningstjenesten. Udsagnet blev underbygget af lægelige undersøgelser og tydelige tegn på tortur.

De jordanske myndigheder havde efter dommen prøvet at få udleveret O, men frafaldt begæringen i 2000. O blev igen anklaget og dømt in absentia i 2000 til 15 års fængsel. En medtiltalt H, der blev dømt til døden, gjorde gældende, at han var blevet tortureret under 50 dages udspørgen, uden adgang til advokat.

Sagens behandling i det britiske system springes over i referatet.

Menneskerettighedsdomstolen nåede til, at det ville være en krænkelse af art. 6 at deportere O, idet der var en høj grad af sandsynlighed for, at A's og H's udsagn opnået ved tortur ville blive brugt i de eventuelt genoptagne sager mod O.

Klagerens anbringender vedr. art. 5 blev vurderet i forbindelse med art. 6, og der forelå ingen selvstændig krænkelse af art. 5, heller ikke af art. 3.

Afgørelsen er enstemmig. Medio april 2012 er det oplyst, at afgørelsen søges indbragt for Storkammeret

Landsforeningens Meddelelse 33/2012

Narkotika - Beviser - Kontanter kun omregnet delvist til salg

Lov om euforiserende stoffer § 3

T var tiltalt for at have solgt ikke under 9,9 g kokain for et beløb svarende til 4.950 kr. og derudover sammen med den medtiltalte A at have været i besiddelse af 10 kugler kokain med i alt 1,75 g kokain med henblik på videresalg.

Byretten lagde til grund, at 4 x 500 kr. ikke stammede fra narkosalg, henset til, at T havde haft penge med til Danmark. Resten af beløbet var i småsedler, og her blev det lagt til grund, at pengene hidrørte fra narkosalg. T blev herefter straffet med fængsel i 70 dage og udvist.

Københavns Byret SS 1-2231/2012, 6/2 2012

T var tiltalt sammen med A, som ovenfor beskrevet, for i januar 2012 ved Halmtorvet at have solgt narko.

T, der var tunesisk statsborger med ophold i Italien, påstod frifindelse og forklarede bl.a., at han ved anholdelsen kun havde været i København i 2 dage. Han havde talt med A. De penge, han havde på sig, var hans egne. Han havde fået dem overført fra nogle venner i Frankrig og Tyskland. Han havde kvitteringer for disse overførsler.

Pengeoverførslerne var 500 € den 15/9 2011 og 520 € den 17/9 2011. Det var resterne af disse penge, han havde med til Danmark.

Tre politiassistenter forklarede om en målrettet aktion mod stedet, hvor de havde iagttaget T og A; sidstnævnte skaffede kunder, og T modtog afregning og udleverede kugler, som han gemte i en cigaretpakke ved fødderne.

T var ved sin anholdelse i besiddelse af 4 x 500 kr., 7 x 200 kr. og 4 x 50 kr. i sin tegnebog.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Efter de givne vidneforklaringer findes det bevist, at tiltalte stod og solgte kokain sammen med medtiltalte A. Det findes bevist, at tiltalte ved anholdelsen var i besiddelse af 6 kugler med kokain, som lå i jorden, hvor han stod, i alt 1,05 gram, og at medtiltalte A var i besiddelse af 4 kugler med kokain i munden, i alt 0,7 gram.

Det findes endvidere bevist, at tiltalte havde gennemført nogle handler, og at han havde lagt pengene i sin tegnebog.

Når henses til, at han havde nogle penge med til Danmark, findes det at kunne lægges til grund, at de 4x500 kr. ikke stammede fra narkosalg, hvorimod de 2.800 kr. i mindre sedler hidrørte fra narkosalg.

Herefter findes det bevist, at tiltalte er skyldig i salg og forsøg herpå af ikke under 7 gram kokain.

Straffen fastsættes til fængsel i 70 dage, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, Bilag 1, Liste B, nr. 43.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udvisning ikke kan antages at være særlig belastende for udlændingen, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1."

- oo0oo -

A, der ikke havde været varetægtsfængslet, mødte ikke til hovedforhandlingen.

Udvisning, administrativt omstødt - Våbenloven - Bøder, elastiske - EU-borgere

Udlændingelovens § 2, våbenlovens § 10

Under ovennævnte overskrift er som Lf.Medd. 20/2011 bragt en byretsafgørelse med følgende resumé:

"Rumæneren R vedtog en bøde på 200 kr. for kort efter indrejsen i juli 2010 at være fundet i besiddelse af en springkniv, som han havde købt til brug for madlavning. Udlændingesservice ville udvise ham i 2 år efter udlændingelovens § 25 a, og denne afgørelse stadfæstede Integrationsministeriet. Spørgsmålet blev indbragt for retten, der ophævede udvisningen."

Sagen viser sig at være blevet kæret af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, men resultatet blev det samme i landsret og Højesteret.

Sig ikke, at domstolene ikke beskæftiger sig med vigtige ting.

HK sag 230/2011, 21/3 2012

Landsretten udtalte den 4/4 2011 efter modtagelse af kæreskrifter:

"Af de grunde, der er anført af byretten, og da det for landsretten fremkomme ikke kan føre til andet resultat,

b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes, således at Udlændingesservices administrative udvisning af 6. juli 2010 af R med indrejseforbud i 2 år, som er stadfæstet ved Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelse af 4. august 2010, ophæves.

Kæremålsomkostningerne ophæves."

For Højesteret påstod Justitsministeriet ved Kammeradvokaten principalt landsrettens kendelse ophævet, og sagen hjemvist til fornyet behandling ved byretten, subsidiært at Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelse af 4. august 2010 om udvisning af R's indrejseforbud i 2 år blev opretholdt.

R påstod stadfæstelse.

Resten er citat af Højesterets kendelse:

"Af rapport af 5. juli 2010 fra Københavns Politi fremgår bl.a.:

"Under gående civil patrulje i dag d. 050710, gik jeg omkring kl. 1530 patrulje omkring Hovedbanegården.

Jeg lagde mærke til 3 rumænske mænd, der stod ved indgangen til Københavns Hovedbanegård ved Banegårdspladsen. Pgl. udviste mistænkelig lommetyveriadfærd, hvor jeg fulgte efter dem. Pgl. gik ned mod Reventlowsgade, og de vendte sig flere gange om mod mig.

Jeg var nu afdækket og rettede henvendelse til de 3 personer. Jeg fremviste mit politilegitimationskort, og bad dem følge med til Politivagten.

Den ene af personerne:

R, Pnr. xxx

Kr.: kendt, ej søgt

blev ved visitationen fundet i besiddelse af en springkniv. Kniven havde pgl. i sin højre bukselomme. Kniven har en bladlængde på 6 cm, og har brunt/hvidt skaft. Der blev ikke fundet yderligere af politimæssig interesse.

...

Fortsat d. 060710

Forespurgt advokatur City, blev det resolveret, at sagen ikke skulle hasteberammes, men afgøres med en bøde på kr. 5.000,-.

Sigtede blev derfor hentet i Vestre Fængsel, og med hjælp af tolk nr. 3875 blev pgl. gjort bekendt med sagens afgørelse.

Sigtede ønskede at betale, men oplyste, at han kun havde kr. 200. Det blev i samråd med Pk. SA resolveret, at bøden skulle nedsættes til kr. 200,- idet at der skal foreligge afgørelse i denne sag, før en adm. udvisning kan komme i betragtning hos udlændingeservice."

Af politirapport vedrørende afhøring af R fremgår bl.a.:

"Afhørte erkendte forholdet, og forklarede, at han havde købt omhandlede springkniv af en person på gaden ved hotellet hvor de bor. Afhørte bor på turisthotellet i Reverdilsgade.

Afhørte købte kniven til at lave mad med. Afhørte var ikke klar over at kniven er ulovlig, og var endvidere ikke bekendt med den danske våbenlov. Havde han vidst at kniven var ulovlig, havde han aldrig købt den.

Afhørte oplyste, at han er rumænsk roma, og at han kom til Danmark ca. 30 min. før han blev anholdt d.d. Afhørte kom fra Sverige hvor han havde besøgt noget familie.

Afhørte var sammen med sin søn, svoger og nevø. De var kørt hertil i hans svogers bil. Afhørtes svoger skulle hvile sig inden de alle skulle køre videre til Rumænien dagen efter.

Afhørte er bosiddende i Rumænien, hvor han arbejder som snedker/tømrer. Han har sin familie i Rumænien og er på ingen måde truet i sit hjemland.

Afhørte ønsker ikke at blive i Danmark, men at komme hjem til Rumænien hurtigst muligt.

Afhørte har været opereret i maven, men ikke for noget alvorligt. Derudover lider han af tuberkulose, hvilket han tager medicin for. Ellers er pgl. sund og rask."

Anbringender

Justitsministeriet har til støtte for den principale påstand anført, at byretten og landsretten har begået fejl ved at lægge til grund, at udvisningsspørgsmålet må afgøres på grundlag af R's forklaring om formålet med anskaffelsen af kniven, uanset at R på grund af denne forklaring kun er straffet med en bøde. Domstolene har pligt til at foretage en sædvanlig bevisbedømmelse, jf. udlændingelovens § 52, stk. 3. Udlændingetjeneste og Integrationsministeriet er ikke bundet af politiets og anklagemyndighedens subsumption og sanktionsvalg, og det begrænser ikke udlændingemyndighedernes prøvelsesgrundlag, at politiet af proceshensyn valgte ikke at efterforske og afhøre yderligere. Byretten og landsretten har ikke taget stilling til troværdigheden eller sandsynligheden af R's forklaring. Der kan ikke lægges afgørende vægt på hans usandsynlige og utroværdige forklaring om baggrunden for kriminaliteten, og retten burde have foranstaltet yderligere oplysning af sagen, hvis retten ikke straks ville forkaste forklaringen.

Til støtte for den subsidiære påstand har ministeriet anført, at en lovovertrædelse, der som udgangspunkt straffes med fængsel i 7 dage og kun under særlig formildende omstændigheder med en bøde på 5.000 kr., er så alvorlig, at den også for EU-statsborgere kan begrunde udvisning med indrejseforbud. Politiets og anklagemyndighedens sanktionsvalg, der er begrundet i det lovlige opportunitets- eller ressourcensynspunkt, præjudicerer ikke udlændingemyndighedernes vurdering af, om en udvis-

ning bør finde sted. Landsrettens afgørelse er ikke i overensstemmelse med den praksis vedrørende udvisning af EU-statsborgere, som er fastlagt af Højesteret, jf. UfR 2011.1788 H, UfR 2011.1799 H, UfR 2011.1794 H og UfR 2011.1800 H. Vurderingen af R's kriminalitet kan ikke baseres på hans forklaring om formålet med besiddelsen af springkniven, og besiddelsen af springkniven udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundsinteresser, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2. Udvisningen er endvidere i overensstemmelse med udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, jf. § 26, stk. 1.

R har over for ministeriets hjemvisningspåstand anført, at der ikke foreligger fejl, som kan begrunde, at sagen hjemvises til fornyet behandling ved byretten. Retten må efter den frie bevisbedømmelse formodes at have tilsidesat hans forklaring, såfremt retten fandt den utroværdig. R's forklaring kan i øvrigt ikke betegnes som utroværdig, jf. herved UfR 2010.2090 Ø.

R har til støtte for påstanden om stadfæstelse anført, at hans forklaring om anvendelsen af kniven skal lægges til grund, og at indkøb af en kniv til brug for madlavning ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse. Henset til formålet med anskaffelsen af kniven kunne han have fået en straf på 7 dages fængsel, uden at han af den grund burde være udvist af landet jf. herved afgørelserne i UfR 2010.2090 Ø og UfR 2010.2082 Ø. Sagen er ikke sammenlignelig med UfR 2011.1788 H og UfR 2011.1799 H, hvor det må antages, at de udviste personer var kommet til Danmark med det formål at begå kriminalitet i forening.

Højesterets begrundelse og resultat

Tre dommere - Peter Blok, Lene Pagter Kristensen og Thomas Rørdam - udtaler:

Sagen angår udvisning på grund af strafbart forhold, og vi finder, at udlændingemyndighederne ved afgørelsen af spørgsmålet om udvisning er bundet af det, som er lagt til grund under straffesagen. Med denne bemærkning og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten og tiltrådt af landsretten, stemmer vi for at stadfæste landsrettens kendelse.

Dommerne Jon Stokholm og Jens Peter Christensen udtaler:

Som anført af byretten er straffesagen mod R afgjort på grundlag af hans forklaring om, at han havde købt springkniven af en person på gaden ved det hotel, hvor han boede, og at han skulle bruge kniven ved madlavning. Integrationsministeriet har anført, at det er indgået i grundlaget for ministeriets afgørelse om udvisning, at han købte kniven til brug for madlavning, og at kniven ikke har været anvendt i forbindelse med kriminalitet.

Vi finder ikke grundlag for at tilsidesætte den vurdering af omstændighederne vedrørende kriminaliteten, som Integrationsministeriet har foretaget. Det bemærkes herved, at vi finder, at domstolene i en sag om prøvelse i medfør af udlændingelovens § 52 af udlændingemyndighedernes endelige administrative afgørelse ikke er afskåret fra at anlægge en anden bedømmelse af de forhold, som skal begrunde udvisningen, end den, som politi og udlændingemyndighederne har anlagt, jf. herved også det i lovens § 52, stk. 3, hjemlede officialprincip.

Under hensyn til, at kriminaliteten er begået kort tid efter R's indrejse i Danmark, og at han ikke har tilknytning til Danmark finder vi, at betingelserne efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, jf. § 26, stk. 1, for at udvise ham må anses for at være opfyldt.

Den kriminalitet, der er påberåbt som grundlag for udvisningen, havde imidlertid en tilfældighedspræget og mindre grov karakter og har ikke haft skadevirkninger. På den baggrund tiltræder vi, at R's adfærd ikke kan anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet). Udvisning er derfor uforenelig med opholdsdirektivet, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3.

Med denne begrundelse stemmer også vi for at stadfæste landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret."

Landsforeningens Meddelelse 35/2012

Databedrageri, groft - Skimming - Anklageskrifter

Straffelovens § 279 a, retsplejelovens § 824

T var tiltalt for forsøg på to databedragerier ved at være med til at opsætte "skimmings"-udstyr på to hæveautomater. Fængsel i 6 måneder. Et af forholdene, hvor man ganske vist havde rejst tiltale efter straffebestemmelsen i § 286, blev alene henført under § 285, da man ikke i gerningsbeskrivelsen havde medtaget noget om de strafskærpende omstændigheder.

Retten på Frederiksberg nr. 1-1073/2012, 22/3 2012

Rumæneren R var tiltalt i forhold 1 for forsøg på databedrageri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 279 a, jfr. § 286, stk. 2, jfr. § 21, ved i december 2011 sammen med ukendte medgerningsmænd at have installeret teknisk udstyr på en pengeautomat for at aflure kunders pinkoder og kortnumre. Udstyret var påsat i ca. 5 timer, og T blev anholdt, da det skulle nedtages.

I forhold 2 forsøg på databedrageri efter straffelovens § 279 a, jfr. § 286, stk. 2, jfr. § 21, ved under tilsvarende omstændigheder nogle dage tidligere at have installeret udstyr på en anden pengeautomat.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om straf og udvisning.

Strafpåstanden var under proceduren 8-10 måneders fængsel.

T erkendte sig skyldig, dog at forholdene blev henført under § 285, idet det særligt blev fremhævet, at forhold 2 ikke i gerningsbeskrivelsen begrundede henførelsen under § 286.

T var i øvrigt ustraffet og havde ingen tilknytning til Danmark. Det var oplyst under sagen, at der ikke havde været uberettigede hævnninger på de evt. skimmede kort.

Retten dømte efter tiltalen, men tilføjede:

"I overensstemmelse med tiltaltes påstand vil forhold 1 være at henføre under straffelovens § 285, stk. 1, jf. retsplejelovens § 834.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 279a, jf. § 286, stk. 2, og § 285, stk. 1, alt jf. § 21.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor."

- oo0oo -

Det er nok en skrivefejl, når retten henførte forhold 1 under § 285 - det skal være forhold 2.

Anklageren havde fremlagt to tidligere utrykte domme.

Retten i Gentofte (journalnummer slettet i domsudskriften), hvor T den 11/7 2006 blev dømt efter straffelovens § 301, stk. 1 og 2, og § 279 a, jfr. § 21, ved over 12 timer med ukendte medgerningsmænd at have opsat skimmingsudstyr i to dankortterminaler. Fængsel i 6 måneder og udvisning.

Københavns Byret SS 3-5763/2009, 30/4 2009, hvor to rumænere var tiltalt efter § 279 a, jfr. § 286, jfr. § 21, for på et hotel at være i besiddelse af skimmingsudstyr. Den ene tiltalte erkendte sig i det væsentlige skyldig. Begge fængsel i 6 måneder.

"Retten har ved strafudmålingen i skærpende retning lagt vægt på, at de tiltalte kom til Danmark alene i den hensigt at begå kriminalitet og på forholdets professionelle karakter."

Begge blev udvist.

Landsforeningens Meddelelse 36/2012

Besøgskontrol - Våben - Vidner

Retsplejelovens § 771

T, der var sigtet i en sag om skydevåben, ville have besøgskontrollen ophævet - i alle tilfælde i forhold til sin kæreste og deres 2-årige barn. Kæresten havde ingen andel i sagen, og anklagemyndigheden havde ikke konkretiseret, hvilke vidner eller andre personer, T måtte formodes at kunne påvirke ved ukontrolleret besøg af kæreste og datter, hvorfor besøgskontrollen vedr. de to blev ophævet.

Retten i Roskilde, nr. 9-1977/2012, 27/3 2012

T anmodede om, at besøgskontrollen blev ophævet, subsidiært i forhold til T's kæreste K og hans datter E.

Retten afsagde sålydende

K E N D E L S E

"Det fremgår, at Københavns Politi har accepteret ukontrolleret besøg af E, på betingelse af, at det overværes af en repræsentant fra de sociale myndigheder. Så vidt ses er E knap 2 år gammel.

Anklagemyndigheden har anført, at tiltalte har nægtet sigtelsen, ligesom han har nægtet at udtale sig til politiet. De to maskingeværer med ammunition er ikke fundet,

hvorfor tiltalte har en væsentlig interesse i at få oplysninger ud af arresten. Efter anklagemyndighedens opfattelse er der væsentlig risiko for, at tiltalte ved ukontrolleret besøg vil forsøge at vanskeliggøre sagen, herunder påvirke andre eller samstemme forklaringer med andre personer.

Forsvareren har anført, at i relation til tiltalte, skal alene A og B samt evt. et par politibetjente afgive forklaringer. Begge har aflagt detaljerede indenretlige forklaringer og er dømt på baggrund heraf. Der er ingen kollusionsfare, hvorfor der ikke er grundlag for at opretholde besøgskontrollen i forhold til kæresten, der ikke har andel i sagen, og barnet.

Retten finder, at det er vigtigt for tiltalte for at opretholde kontakt til sin datter, at han får kontakt med hende på en naturlig måde, hvilket bedst vil kunne ske, når forældrene og datteren er alene tilstede.

Det følger af varetægtsfængslingens øjemed og de øvrige oplysninger, at tiltalte ikke uden videre kan modtage ukontrolleret besøg.

Anklageren har på baggrund af det af forsvareren anførte ikke nærmere begrundet og konkretiseret, hvilke vidner eller andre personer tiltalte må formodes at kunne påvirke ved ukontrolleret besøg af sin kæreste og datter.

Henset hertil, og da hensynet til datteren vejer tungere, herunder fordi tiltalte har været varetægtsfængslet siden 19. januar 2012 og muligt kan påregne yderligere varetægtsfængsling frem til hovedforhandlingen, der er berammet i juni 2012, tages forsvarerens subsidiære påstand til følge i medfør af retsplejelovens § 771, stk. 1, hvorfor

b e s t e m m e s:

Besøgskontrollen i forhold til tiltaltes kæreste K og hans datter E ophæves."

Landsforeningens Meddelelse 37/2012

Udvisning, betinget - Dokumentfalsk - Menneskerettigheder - Retten til familieliv

Udlændingelovens § 24 b og § 26, straffelovens § 171, Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8

Irakeren I, der to gange forgæves havde søgt asyl i Danmark, var tiltalt dels for at være blevet her ulovligt siden 2008, dels for to tilfælde af dokumentfalsk, idet han

havde forevist et falsk bulgarsk identitetskort. I blev herfor straffet med fængsel i 50 dage, der blev stadfæstet af landsretten. Derimod blev den ubetingede udvisning med kraftig dissens gjort betinget under henvisning til, at I siden 2005 havde haft en rumænsk kæreste, med hvem han blev muslimsk gift i 2009, og med hvem han havde et barn født i december 2010.

Dommerne, der voterede for betinget udvisning, lagde vægt på, at det ville være uproportionalt og stridende mod udlændingelovens § 26, stk. 2, som formuleret ved lov nr. 758 af 26/7 2011 sammenholdt med EMK art. 8 at tage udvisningspåstanden til følge.

I kom som følge af udvisningspåstanden til at sidde varetægtsfængslet fra 6/7 - 25/10 2011.

VL 13. afd. nr. S-1689-11, 25/10 2011

Irakeren I på 30 år var tiltalt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, ved at have opholdt sig i landet uden fornøden tilladelse siden maj 2008, hvor han blev meldt udeblevet fra Sandholmlejren.

I forhold 2 og 3 dokumentfalsk, ved at have gjort brug af et falsk bulgarsk identitetskort, dels i november 2010 i forbindelse med ansøgning om ophold som EU-borger, dels i juli 2011 i forbindelse med anholdelse af politiet.

Der var påstand om frihedsstraf og ubetinget udvisning. I erkendte forhold 1, men nægtede dokumentfalsk.

Han forklarede bl.a., at han var kommet hertil i 2002 og efter nogle år fik afslag på asyl. Det kunne godt passe, at han udeblev fra Sandholmlejren i 2008. Via nogle venner fik han et bulgarsk id-kort, men troede, at det var lovligt (ægte). Han foreviste det i forbindelse med ansøgning om arbejdstilladelse.

Han var blevet muslimsk gift i 2009 med en herboende rumænsk kvinde, som han havde levet sammen med siden 2005. Hun havde permanent opholdstilladelse. Selv havde han fire onkler med dansk statsborgerskab. Han drev et pizzeria i Danmark. Hans kone havde født en datter i december 2010, som han var fader til, selv om det ikke var registreret således, da hans arbejdstilladelse ikke var opnået.

Det fremgik af politiets undersøgelser, at id-kortet var eftergjort.

Byretten lagde til grund, at I efter sin egen forklaring havde betalt 15.000 € for id-kortet, og at han "var eller burde være" bekendt med, at det var falsk. Straffen blev fastsat til fængsel i 50 dage.

"Tiltalte har efter det oplyste ikke haft lovligt ophold i Danmark efter den 29. november 2004, hvor afslaget på tiltaltes ansøgning om asyl i Danmark blev stadfæstet af Flygtningenævnet. Tiltalte har således ikke haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år. Tiltalte kan derfor udvises i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2.

Det fremgår af sagen, at tiltalte indrejste i Danmark i 2002 sammen med sin familie. Efter at have fået afslag på asyl i Danmark tog resten af familien i 2005 tilbage til Irak, mens tiltalte valgte at forblive i Danmark.

Det fremgår af Det Centrale Personregister, at tiltalte er registreret som ugift og uden børn, og at han ikke er registreret på samme folkeregisteradresse som den rumænske kvinde og datteren, som tiltalte har forklaret om.

Retten finder det på den baggrund ikke godtgjort, at tiltaltes tilknytning til herboende personer vil gøre en udvisning særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, nr. 3.

Herefter, og da heller ikke de øvrige hensyn i udlændingelovens § 26, stk. 1, fører til, at en udvisning ikke skal ske, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, jfr. § 32, stk. 3."

Fristen blev sat til 6 år.

I påstod under anken frifindelse for den del af forhold 1, der angik perioden fra den 23. juli 2009 til den 6. juli 2011, frifindelse i forhold 2 og 3 samt formildelse. I gentog påstanden om frifindelse for udvisningspåstanden og nedlagde subsidiært påstand om, at han alene blev udvist betinget.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Det fremgik bl.a. af udtalelsen fra Udlændingetjeneste, at I efter det første afslag på asyl fik sagen genoptaget i 2005, men kort efter på ny blev meddelt afslag. Den 27/11 2007 meddelte Udlændingetjeneste I afslag på opholdstilladelse i Danmark som ud-sendelsehindret efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

I gennemgang af udlændingelovens § 26-hensyn fremgik det, at I talte og forstod nogenlunde dansk. Han havde haft lønnet arbejde og siden marts 2011 været selvstændig som indehaver af et pizzeria.

Datteren var ikke registreret som hans barn. Han havde fire onkler, der alle var blevet meddelt dansk indfødsret. Han havde ikke været tilbage i Irak og mistede kontakten til den øvrige familie, da de udrejste i 2005.

Man tog ikke stilling til, om I kunne være omfattet af EU-reglerne på baggrund af samliv med en EU-statsborger, der udnytter sin ret til fri bevægelighed i Danmark.

I en supplerende udtalelse anførte man bl.a.:

"Udlændingesservice skal udtale, at vi fortsat kan tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet, selvom det måtte blive lagt til grund, at I er far til det omtalte barn og/eller har levet sammen med barnets mor under hele sit ophold i Danmark, og selvom statsforvaltningen måtte træffe afgørelse om, at I opfylder betingelserne for registreringsbevis som familiemedlem til en EU-borger, der udnytter sin ret til fri bevægelighed i Danmark.

Vi skal for en god ordens skyld bemærke, at dette, efter Udlændingesservices opfattelse, ikke fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning af I ikke længere skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 2."

Det viste sig gennem en foretaget retsgenetisk undersøgelse, at I var far til barnet.

I's nye forklaring om dokumentfalskforholdet udelades af referatet.

I's kæreste K oplyste bl.a., at hun kom fra Rumænien i 2003. Hendes mor var dansk statsborger. K talte ikke arabisk og kunne ikke forestille sig at bo i Irak.

Landsretten stadfæstede domfældelsen og strafudmålingen for dokumentfalsk og lagde vægt på, at I var kommet med forskellige forklaringer om erhvervelsen.

Resten er citat af landsrettens dom fra side 8:

"Landsretten tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 2, til at udvise tiltalte.

Efter indholdet af den retsgenetiske undersøgelse af 11. oktober 2011 og det i øvrigt foreliggende må tiltalte anses som far til K's datter D. Tiltalte er dermed også omfattet af opholdsdirektivet, jf. direktivets artikel 3, stk. 1.

Det lægges til grund, at tiltalte i januar 2002 indrejste fra Irak i Danmark med sin familie. Tiltalte fik den 22. november 2002 og senest den 27. september 2005 afslag på asyl. Den 2. marts 2003 fik tiltalte afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og den 23. november 2007 afslag på opholdstilladelse som udsendeshindret efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4. Tiltalte har således ikke og har ikke haft lovligt ophold i Danmark.

Som anført af byretten fik tiltaltes familie i 2005 ligeledes afslag på asyl. Familien rejste herefter tilbage til Irak.

Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at han i 2005 blev kæreste med den herboende rumænske statsborger, K, der i 2003 som 25-årig blev familiesammenført til Danmark. Efter tiltaltes og K's forklaringer lægges yderligere til grund, at tiltalte ikke formelt har haft samme adresse som K, men at tiltalte har boet hos hende i hvert fald i en del af 2009 og også i et vist omfang herefter. Tiltalte og K blev efter deres forklaringer muslimsk gift i januar 2009. Det lægges til grund, at der ikke er tale om et ægteskab, der er anerkendt som gyldigt i Danmark.

Tiltalte er fundet skyldig i bl.a. to tilfælde af dokumentfalsk, idet han har gjort brug af et falsk bulgarsk identitetskort, dels i november 2010 i forbindelse med en ansøgning til statsforvaltningen om opholdstilladelse i Danmark på grundlag af de EU-retlige regler, dels i juli 2011 over for politiet i forbindelse med en anholdelse. Som anført i Højesterets dom af 7. april 2011 (Ugeskrift for Retsvæsen 2011 side 2014) udgør kriminalitet som den foreliggende en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led.

3 voterende udtaler:

På den anførte baggrund finder vi, at hverken de forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, artikel 8 i Den Europæiske Menneskeretskonvention eller reglerne i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38) er til hinder for, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 6 år.

Vi har herved lagt vægt på, at formålet med kriminaliteten har været at skaffe sig opholdstilladelse på ulovligt grundlag ved brug af et falsk dokument og en falsk identitet.

Vi har endvidere lagt vægt på, at udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke kan anses for uproportional, jf. herved direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, idet tiltalte ikke har haft en gyldig opholdstilladelse, og idet hans tilknytning til det

danske samfund og arbejdsmarked er etableret på ulovligt grundlag og ved hjælp af et falsk dokument.

Endelig lægger vi vægt på, at tiltalte kun har boet sammen med K i en relativt begrænset periode, at K siden 2005 har vidst, at tiltalte ikke havde lovlig opholdstilladelse, og at det må antages, at familielivet vil kunne udøves et andet sted end i Danmark.

Med denne begrundelse stemmer vi for at tiltræde, at tiltalte er udvist som sket, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, § 24, nr. 2, og § 32, stk. 3, jf. § 26, stk. 1 og 2, til dels som formuleret ved lov nr. 758 af 26. juni 2011.

3 voterende udtaler:

Når kriminalitetens art og omfang sammenholdes dels med tiltaltes tilknytning til K og navnlig til deres fælles barn D samt hans på nuværende tidspunkt ringe tilknytning til Irak, finder vi, at det vil være uproportionalt og stridende mod udlændingelovens § 26, stk. 2, som formuleret ved lov nr. 758 af 26. juni 2011 sammenholdt med menneskerettighedskonventionens artikel 8 at tage udvisningspåstanden til følge.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at K og barnet må antages at have mulighed for at tage ophold i Rumænien, og at tiltalte i så fald må antages at have mulighed for at tage ophold i Rumænien sammen med dem på grundlag af de EU-retlige regler.

Derimod finder vi, at betingelserne er opfyldt for at udvise tiltalte betinget med en prøvetid på 2 år efter løsladelse, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1 og 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen gøres udvisningen betinget som anført nedenfor.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at udvisningen gøres betinget på vilkår, at tiltalte i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

Menneskerettigheder - Færdselsloven - Strafbortfald, men frakendelse - Langsommelig sagsbehandling - Sagsomkostninger - Danske sager

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6, straffelovens § 82 og § 83

Højesteret har den 16/4 2012 afgjort en række færdselssager, hvor trafikanter, hvis sager blev behandlet i Glostrup Ret, havde måtte vente meget længe på afgørelsen.

Appellanterne gjorde gældende, at der forelå en krænkelse af EMK art. 6, stk. 1, med lange og "døde" perioder. Frakendelserne burde gøres betinget, og bøderne burde bortfalde efter princippet i straffelovens § 82, nr. 13 og 14, og § 83, 2. pkt.

Anklagemyndigheden gjorde gældende, at der ikke forelå en krænkelse af art. 6. Sagen var nu blevet behandlet i 3 instanser inden for ca. 2-5 år. Den lange sagsbehandling i byretten skyldtes en midlertidig ophobning af sager, foranlediget af domstolsreformen i 2007, der nu var afhjulpet.

Højesteret lod i hovedparten af sagerne bøden bortfalde, men fastholdt den ubetingede frakendelse og lod domfældte slippe for sagsomkostningerne.

Nedenfor er gengivet præmisserne i

HD 2. afd. 14/2012, 16/4 2012

"Højesterets begrundelse og resultat

T blev den 6. april 2009 sigtet for overtrædelse af færdselsloven, og den 8. juni 2009 modtog Retten i Glostrup et anklageskrift i sagen. Der blev den 9. december 2010 afholdt et retsmøde, men dette blev udsat, da der var afsat for lidt tid. Den 30. maj 2011 blev der afholdt et nyt retsmøde, og den 6. juni 2011 blev der afsagt dom i sagen.

Der er tale om en ukompliceret straffesag, og Højesteret finder, at sagsbehandlingstiden ved Retten i Glostrup - uden at det beror på T's forhold - i så væsentligt omfang har oversteget det rimelige, at han bør kompenseres herfor i medfør af straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt., og princippet i disse bestemmelser. Dette gælder, selv om der ikke måtte foreligge en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret finder, at kompensationen bør ydes på den måde, at den idømte bøde, der ved byrettens dom blev fastsat til 5.000 kr., skal bortfalde, og at statskassen skal betale sagens omkostninger for byretten.

I betragtning af de hensyn, som begrundet færdelseslovens regler om frakendelse af førerretten, finder Højesteret, at den lange sagsbehandlingstid derimod ikke udgør tilstrækkeligt grundlag for i medfør af princippet i straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt., at ændre på afgørelsen om ubetinget frakendelse af førerretten i 6 måneder. Højesteret finder endvidere, at hverken den lange sagsbehandlingstid eller det forhold, at overtrædelserne af færdselsloven er begået i forlængelse af hinanden under det samme kørselsforløb, kan begrunde, at frakendelsen gøres betinget i medfør af færdselslovens § 126, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bøden bortfalder, og at sagens omkostninger for byretten skal betales af statskassen.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten og Højesteret."

- oo0oo -

De øvrige sager, 11/2012, 12/2012, 13/2012, 16/2012 og 349/2011, kan findes på Højesterets hjemmeside. Appellanten i den sidste sag forlangte også erstatning for ikke-økonomisk skade på 3.500 € men fik ikke medhold heri. Denne appellant fik også kun nedsat sin bøde for spirituskørsel.

Landsforeningens Meddelelse 39/2012

Udvisning, administrativ omgjort - EU-borgere - Varetægtsfængsling som følge af den senere omgjorte udvisning

Udlændingelovens § 37

Litaueren T blev fremstillet i retten med anmodning om varetægtsfængsling i anledning af, at han var blevet administrativt udvist som følge af et butikstyveri til 232 kr., som han nægtede. Afgørelsen om varetægtsfængsling blev kærret og stadfæstet af landsretten i henhold til grundene. Afgørelsen om udvisning blev samtidig med kæren påklaget til ministeriet, der 13 måneder senere besluttede, at T ikke skulle have været udvist.

ØL 4. afd. kære nr. S-828-11, 23/3 2011, og Justitsministeriet, Familiesammenføringskontoret, sagsnr. 11/44670, 23/4 2012

T blev fremstillet i retten den 16/3 2011 efter to dages forudgående frihedsberøvelse med anmodning om varetægtsfængsling. Den beskikkede advokat protesterede og henviste til, at Udlændingesservices udvisning var i strid med EU-reglerne. Retten havde en vis prøvelsesadgang af det faktuelle grundlag for udvisningen. Udvisningen ville blive påklaget til ministeriet.

Retten afsagde sålydende

"KENDELSE:

T blev anholdt den 14. marts 2011, sigtet for butikstyveri.

T er blevet tildelt en advarsel for dette forhold.

T er ved Udlændingesservices resolution af 15. marts 2011 blevet udvist med indrejseforbud i 2 år i medfør af udlændingelovens § 25a, stk. 1, nr. 1, og § 32, stk. 4, 2. pkt.

Der kan ikke under denne sag om prøvelse af lovligheden af frihedsberøvelsen af T efter udlændingelovens § 37, jf. § 36, tages stilling til gyldigheden af Udlændingesservices afgørelse om udvisning.

Efter den prøvelse, der kan finde sted under denne sag, finder retten ikke, at frihedsberøvelsen kan anses for uhjemlet eller ubegrundet.

Herefter er betingelserne for frihedsberøvelse af T opfyldt, jf. udlændingelovens § 37, jf. § 36.

Thi bestemmes:

Frihedsberøvelsen af T findes lovlig, og den pågældende kan fortsat tilbageholdes indtil den 30. marts 2011.

Forsvareren kærede afgørelsen til Østre Landsret."

Afgørelsen blev påkæret til landsretten med kæreskrift, men stadfæstet i henhold til grundene. T blev udsendt den 28/3 2011.

Klagen den 16/3 2011 over udvisningen blev efter adskillige rykkere afgjort den 23/4 2012:

"Justitsministeriet - tidligere Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration - har nu behandlet Deres klage af 16. marts 2011 over Udlændingestyrelsens - tidligere Udlændingesservices - afgørelse af 15. marts 2011 vedrørende Deres klient T.

Ved behandlingen af klagen har ministeriet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres breve af 16. marts 2011 og 4. oktober 2011.

Ministeriet finder grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 15. marts 2011.

Ministeriet finder således ikke, at der foreligger det fornødne grundlag for at opretholde Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af Deres klient med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, og § 32, stk. 1.

Ministeriet finder således ikke, at den af Deres klient udviste adfærd efter de foreliggende oplysninger udgør en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, at en udvisning af Deres klient vil være forenelig med EU-retten.

Ministeriet skal beklage ministeriets sagsbehandlingstid.

Ministeriet foretager herefter ikke videre i anledning af Deres klage.

Vedlagt finder De en blanket vedrørende ministeriets behandling af personoplysninger om Deres klient. Henvvisninger i blanketten til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration skal læses i lyset af det ændrede ressortansvar."

- oo0o0o -

Der søges nu om erstatning for den uberettigede frihedsberøvelse.

Højesteret kan finde ud af det med domstolsprøvelse af administrative udvisninger, se eksempelvis U 2011.1800 H